

[Niels Helveg Petersen]

turproblem, om man vil, som vi har i dansk økonomi, og som viser sig ved, at vi har overordentlig svært ved at få styr på indkomstudviklingen. Vi er hos os i det radikale venstre overbevist om, at det ikke vil lykkes os at få mere styr på omkostnings- og indkomstudviklingen, medmindre man meget hurtigt tager fat på hele det problemkompleks, som gemmer sig bag udtrykket »lønmodtagernes medejendomsret«. Her er der et middel til efter vores opfattelse varigt at påvirke nogle faktorer i dansk økonomi, således at den økonomiske udvikling kan blive en anden og bedre, hvortil kommer en række andre argumenter for medejendomsret, som jeg ved denne lejlighed skal lade ligge.

Jens Møller (KrF):

Med hensyn til denne investeringsplan kan man vel ligesom dele problemerne i to. Det ene er, hvor meget vi har råd til, og det andet er – da vi jo ikke har råd til alt – hvordan vi vil prioritere opgaverne inden for det beløb, vi har råd til at bruge.

Det første spørgsmål er nok lettere at stille end at besvare, for der er så mange forskellige problemer, der kommer ind i det. Man må over for de enkelte projekter stille sig selv det spørgsmål, hvordan rentabiliteten er, eller sagt på en anden måde: er det en god forretning for Danmark? Med en god forretning mener jeg ikke bare i kroner og øre, men også: hvordan vil det påvirke vores valutabalace på kort sigt og på lang sigt? Hvordan vil det påvirke beskæftigelsen både på kort sigt og lang sigt? Hvilke udgifter vil det på længere sigt spare os for? Der kunne nævnes mange andre ting, og alle disse ting må med ind i overvejelserne for hvert enkelt projekts vedkommende.

Desuden må vi se i øjnene, at hvor meget vi har råd til, også er afhængigt af den økonomiske politik, der i øvrigt føres. Hvis vi fører en tilstrækkelig fornuftig politik, og det vil sige en politik, der kan holde omkostningerne nede, ja, så vil der blive råd til mere. Hvis vi flatter os ved at tillade store forbrugsudvidelser, ja, så bliver der kun råd til mindre investeringer.

Vi kan således ikke uden videre fastsætte rammerne i kroner og øre. Det er afhængigt af mange ting, bl. a. af de to ting, jeg allerede har nævnt.

Det er vanskeligt herudfra at sige, hvad vi egentlig har råd til. Kristeligt folkeparti har overvejet det, og ud fra vore overvejelser er vi kommet til følgende resultat. Vi mener, at det første og det vigtigste er, at der til enhver tid i disse perioder bliver midler til erhvervslivets nødvendige investeringer. Det er nemlig det, der skal sikre os en bedre beskæftigelse. Det er det, der skal sikre os, at vi også fremover kan indtjene de penge, der skal bruges til at betale investeringerne med. Vi må altså først og fremmest sikre, at der er midler til rådighed for erhvervslivets nødvendige investeringer i ny produktion og i nye arbejdspladser.

Dernæst mener vi, at det er særdeles vigtigt, at der er penge til forskning, forsøg og tilskud til vedvarende energikilder, solvarme, vindkraft osv., og til en effektiv energibesparelse, bl. a. igennem de isoleringsarbejder, der allerede er i gang ude omkring, så at de kan fortsættes og udvides.

Når vi så kommer frem til de mere nye ting, så er der jo spørgsmålet om prioriteringen. Det har jo, har vi kunnet høre her i dag, særlig drejet sig om prioriteringen imellem naturgas, Storebæltsbro og a-kraft. Det er de tre ting, der er særlig interessante i denne forbindelse.

Kristeligt folkeparti prioriterer naturgassen særdeles højt. Vi synes, at det er en meget vigtig ting, der vil sætte en hel del arbejde i gang på kort sigt. Den vil på længere sigt virke valutabesparende, og ikke mindst vil den på længere sigt give os en større forsyningssikkerhed, end vi ellers ville have haft. Når man har oplevet oliekrisen, så ved man lidt om, hvad det kan betyde for et land, hvis forsyningerne svigter. Her har vi mulighed for at dække en væsentlig del af vores energiforbrug på en sådan måde, at der er sikkerhed for forsyningerne, og jeg synes, det ville være ganske uforsvarligt ikke at benytte sig af det.

Det vil altså sige, at vi er enige med regeringen i, at dette med naturgassen må prioriteres meget højt. Det er vi enige i, i hvert fald så langt, at vi må have ilandføringen i stand hurtigst muligt. Hvordan vi så skal udforme nettet, planerne for fordeling osv., må vi se på, når tiden kommer. Vi er i hvert fald modstandere af det, som en tid blev nævnt – jeg tror nok, man er gået fra det nu – at man ville tvinge folk til at gå over til gasfyr i ste-